

Figurita

Valenciana meeuw

Tekst Nico van Bente, foto's Ad van Bente

Dit ras heeft een voornaam en een achternaam, zo is de betekenis van Figurita: 'poppetje of klein figuurtje' en Valenciana als achternaam geeft de herkomst aan, namelijk Valencia (Spanje), terwijl er volgens de Spaanse fokkers ook een Figurita Sevilla dus afkomstig uit Sevilla

(Andalusië, Spanje) zou moeten bestaan, maar die is ons niet bekend. Algemeen is men het er wel over eens dat de Figurita Valenciana het kleinste sierduivenras ter wereld is. De oorsprong van dit ras is al vele eeuwen oud en er zijn aanwijzingen dat het uit Noord Afrika afkomstig is; een conclusie die voor de hand ligt, als we de overeenkomst met de Tunische Meeuw zien. In de Spaanse standaard is sprake van een 'eerste vermelding van de Figurita in de literatuur' die zou stammen uit het jaar 1799; een jaartal dat valt in het Bourbonse rijk van 1700-1868. Het zou vervolgens teveel voor de hand liggen om aan te nemen dat dit ras gedurende de Moorse bezetting van Spanje, die bijna 700 jaar duurde tot 1492, al in Spanje was ingevoerd. Maar zonder tegenbericht blijft ook deze veronderstelling wat mij betreft nog even overeind. Er werden namelijk nooit standaards gemaakt. Je moest het kennelijk hebben van een belangrijke natuurhistoricus die het vermeldenswaardig genoeg vond om het bestaan ervan op schrift te stellen.

De meeste hedendaagse sierduivenstandaards van Spaanse sierduivenrassen stammen uit de jaren na de Spaanse toetreding tot de Europese Gemeenschap in 1986 en wat effectief werd in 1993.

Rechts: Figurita meeuwen in de volière van José Antonin I Catrecasas te Mataro Spanje in 1993.

Links: Een tweetal Figurita Meeuwen bij Ramon Amenos in Valls (Spanje) 1994.

Rechts: In Barcelona/Spanje, in het atelier van de Spaanse keurmeester en schilder Emilio Blasco, fotografeerden wij dit schilderijtje van een Figurita aan het strand.

Onder: Een ander schilderij van Emilio Blasco waarop een koppel witte Figurita's afgebeeld.

In Nederland werd het ras in 1997 erkend en op 19 november 2000 werd te Den Haag de speciaalclub voor de Figurita opgericht; de Figurita Club

Nederland FCN. Eigenlijk betekende dit voor de Figurita een afscheiding van de Speciaalclub voor Iberische Sierduivenrassen, de SIS, die de Figurita tot dat moment onder zijn hoede had. Op 23 februari 2001 hield de FCN z'n eerste ledenvergadering, met als voorzitter Roy Arbeider, secretaris Ad van Benten en penningmeester Ronald van Dijk. Vanaf dat moment werd dit vrij jonge ras, door een snel groeiende speciaalclub krachtig ondersteund. Het voordeel was dat er vanaf het begin goed materiaal beschikbaar was van enkele topfokkers in Spanje, zoals Ramon Amenos I Cos en José Antonin I Catrecasas, waarmee een zeer goede relatie was opgebouwd door de jaarlijkse bezoeken aan de Internationale Kleindiershow in Valls (Tarragona, Spanje) en tijdens de Avicultura tentoonstellingen in Den Haag van 1994 en 1997, waarbij (officieus) de Europese Kampioenschappen van Iberische Sierduivenrassen werden gehouden. Hier vond niet alleen een ruime uitwisseling plaats van dieren, maar ook van kennis over het ras naar de keurmeesters en fokkers.

Rechts: Figurita's bij Juan Rossello. Deze fokker is oorspronkelijk afkomstig uit Mallorca (Balearen/Spanje) en woont vlakbij de stad Lyon in Zuid Frankrijk. In 1991 zag ik bij hem voor het eerst de Figurita Meeuwtjes. Nadat ik daarna in 1993 de eerste Figurita's uit Spanje had laten meenemen voor een fokker in Den Haag, bleek er tijdens dat transport het e.e.a. verwisseld te zijn, waardoor hij een koppel kreeg wat bestond uit een wit en een gekleurd dier, terwijl hij een wit koppel besteld had. Ik herinnerde mij Juan met z'n witte Figurita's in Lyon en dacht slim te zijn. Ik stapte in mijn auto en reed naar Lyon wat 600 km dichterbij lag dan Valls in

Spanje en kwam terug met een mand vol witte Figurita's, die echter de helft groter bleken te zijn dan de Figurita's vanuit Valls. Zo kun je je dus vergissen, als er geen vergelijking is! Maar ondertussen had ik een aantal duiven opgehaald die niemand wilde hebben.

Links: De voorzitter van de Speciaalclub voor Iberische Sierduivenrassen SIS, Huub Vermeulen, had een blauwe Figurita duivin met de hand grootgebracht en nam deze duif, op zijn schouder overal (ook naar de vergaderingen) mee naar toe. Een prachtige reclame natuurlijk voor het ras. Foto: Dick Hamer.

Tijdens de eerstvolgende clubdag van de FCN op 14 oktober 2001 hadden de leden op verzoek van het bestuur zoveel mogelijk Figurita's ter bespreking meegenomen. Het waren er zo'n 152 en een van de meest opmerkelijke zaken die zich daar afspeelde, was het

wegen van de duiven. De Spaanse standaard heeft het namelijk over een gewicht wat zou liggen tussen de 150 en 170 gram. Dit werd door de Nederlandse fokkers in twijfel getrokken, vooral ook omdat de beste Spaanse Figurita's daar lang niet allemaal aan bleken te voldoen. Men wilde geen gewichtsvermelding in de Nederlandse standaard, maar toch moest er 'ergens' voor het moment een referentie zijn. De meeste van de 152 aanwezige Figurita's hadden een gewicht wat uitkwam op zo'n 200 gram. De echt fraaie, kleine exemplaren zaten op 190 gram en slechts enkele kwamen in de buurt van het Spaanse streefgewicht van 150 – 170 gram. Maar dit werd wel erg klein gevonden, want vitaliteit bleek ook een rol te spelen. Ondertussen waren de eerste fokkerservaringen bekend, waarbij de kleinste en lichtste duivinnen nogal eens problemen bleken op te leveren in de eiproductie, zoals het leggen van slechts één ei of een slechte bevruchting. Combinaties van wat kleinere doffers met grotere duivinnen als broedkoppel, gaven veel minder of nauwelijks problemen. Na overleg met Spaanse topfokkers en ook tijdens deelname aan Spaanse

en internationale Shows, bleek het gewicht van onze dieren, dus gemiddeld zo'n 200 gram, geen enkele belemmering te zijn voor de hoogste predicaten.

Boven: Een fantasieafbeelding van een koppel Figurita's op het nest in het avondrood, door Emilio Blasco.

Links: Een andere witte Figurita van de kunstenaar Emilio Blasco, hier op een schilderij geplaatst met wat verrassende attributen.

Rechts: Een blauwgekraste Figurita op het nest. Het blijkt een 'torenbouwer' te zijn. Dit staat los van het gewone karakter van een Figurita, maar soms blijven duiven maar doorgaan met het aanslepen van nestmateriaal; ze slopen er zelfs de nesten voor van de andere broedkoppels. Deze blauwkras heeft overigens wat brons in z'n vleugelbanden, hetgeen ongewenst is.

Karakter en voortplanting

De Figurita Meeuw heeft een rustig en vertrouwelijk karakter. Een duivenliefhebber in Den Haag, die voor de eerste keer in zijn leven dit ras in 1994 op zijn hok kreeg, verbaasde zich over het vertrouwelijke karakter wat hij vergeleek met dat van een Krop-perras. De Figurita vloog volgens hem met overtuiging en een indrukwekkende rust en zelfverzekerdheid naar zijn broedhok, op een manier die hem sterk deed denken aan het karakter van een kropper. Of zoals een ander het noemde: "Er wordt geen vleugelslag teveel gedaan".

Links: Een tweetal jonge Figurita's net 'n dag oud, die door de eigen ouders perfect worden grootgebracht.

De Figurita is niet vechtlustig, maar laat zich ook niet verjagen. Het ras kan zonder probleem met meerdere koppels en andere rassen worden samen-gehouden. Met Figurita's kan men vanaf maart of april, als het wat warmer is geworden, gaan broeden. Figurita Meeuwen zijn goede ouders; zij zitten 'vast op het nest' en brengen hun jongen goed groot. De doffer wordt in de paartijd wel een stuk vuriger. Hij achtervolgt z'n duivin dan voortdurend tot de eieren zijn gelegd. Voor het grootbrengen van de jongen mogen de

snavels beslist niet korter worden. Als er begin maart gekoppeld wordt, kunnen er gemakkelijk drie tot vier broedrondes gedraaid worden; dat zijn zes tot acht jongen per koppel. Er is voldoende vraag naar het ras, dus overproductie zal er niet snel zijn, waar-door er genoeg selectiemogelijkheid bestaat en er toch genoeg kwaliteit voor nieuwe fokkers voorhanden is. Probeer voldoende variëteit in types aan te houden en stel broedkoppels samen met duivinnen die niet te klein zijn, i.v.m. de 'eiproductie'. Doffers moeten dan wel zo klein mogelijk zijn en bepalen het gewenste kleine type van de jongen voor de tentoonstelling. Het is dus duidelijk een ras waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen fok- en showdieren. Op de tentoonstelling laat de Figurita zich zonder schroom beoordelen; even aantikken om z'n aandacht te krijgen en Figurita stelt zich op z'n mooist.

Rechts: Figurita met eigen jong op het nest. Ze blijven rustig op het nest, zonder zenuwachtig te worden bij deze belangstelling.

Links: Jonge witte Figurita's na het broedseizoen in de volière van Ad van Bente. Er moet nog geselecteerd worden, maar de klasse haal je er nu al uit.

Rechtsonder: Ideaal duivenhok bestaande uit drie compartimenten, zodat de koppels en de jongen na het broedseizoen gescheiden kunnen worden. Dit hok heeft vloerroosters voor optimale hygiëne en het pannendak maakt deel uit van een perfect regelbaar ventilatie systeem.

Onder: In de paartijd zal de doffer zijn duivin weinig rust gunnen, hij zal haar blijven opjagen, tot de eieren gelegd zijn.

Rechts: Een jonge Figurita van 10 dagen oud, door de eigen ouders vlot grootgebracht.

Links: Uiteindelijk vliegen alle Figurita's als ze volwassen zijn, zo zelfverzekerd rond.

Rasbeschrijving

Op de tentoonstellingen zien we nog steeds verschillende types. Globaal zijn deze onder te verdelen in een Frans en een Spaans type. Bij het Franse type zien we over het algemeen wat rondere koppen. Verder wordt in de Franse standaard het type omschreven als licht opkomend, ofwel licht afhellend. De Franse types laten dan ook vaak een te vlakke stand zien. Vaak zijn dit ook de grotere duiven. Bij het Spaanse type zien we een hoekige, trapeziumvormige kop met een snavel die in de kopbelijning meeloopt. Deze dieren staan afhellend ofwel opgericht, waarbij de staart de grond net niet raakt. Vaak zijn dit ook de kleinere duiven.

Rechts: Een Figurita, getekend door Ad van Bente in het jaar 2001.

In Europa dient men voor een ras het land van oorsprong of perfectie zo veel mogelijk te volgen. Aangezien de Figurita een Spaans ras is, zien we het liefst de dieren die voldoen aan de Spaanse eisen, dus met een afhellende stand en een markante, hoekige kop en een goed meelopende snavel. Deze onderdelen maken de Figurita juist zo typisch. De enige manier om echt op één lijn te blijven met het land van herkomst is dan ook om over en weer aan de tentoonstellingen deel te nemen. In de praktijk zien we dan ook dat Franse, Nederlandse en Duitse sierduivenkeurmeesters de kans krijgen om in Spanje de Figurita's te keuren, zodat men maximaal op de hoogte blijft en op een lijn blijft. In dat licht gezien is het voorstel van de Spaanse Sierduivenbond, om bij toerbeurt een Europees Kampioenschap voor Iberische Sierduivenrassen in steeds een ander Europees land te laten plaatsvinden, een prachtig idee.

In de Spaanse standaard worden alle kleuren toegestaan die als kleur herkenbaar en te omschrijven zijn, dit in tegenstelling tot de Nederlandse standaard, waarin men gekozen heeft voor 'enige structuur' in het kleurenpallet.

Links: Beeldje van de Figurita, gemaakt door de kunstenaar Marleen Brouwer.

De stand van zaken

De Figurita Club Nederland FCN, heeft op dit moment meer dan 70 actieve leden. De club houdt jaarlijks een clubdag met keuring en een jaarvergadering en verder worden in het land een aantal districtshows en een clubshow bij een grote show ondergebracht.

De laatstgehouden Clubshow was ondergebracht bij Avicorni, tevens bondsshow van NBS, die werd gehouden van 21 t/m 23 december 2007 in de Veemarkthallen te Utrecht.

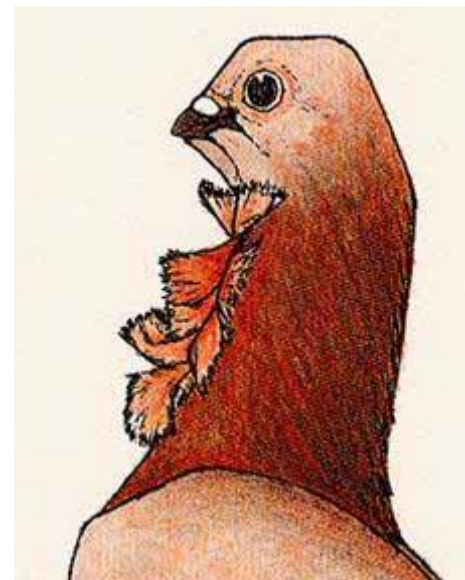
Hierbij werden een record aantal van 134 Figurita's ingeschreven. In de kleuren;

<i>wit</i>	<i>56</i>
<i>zwart</i>	<i>22</i>
<i>blauwzwartgeband</i>	<i>10</i>
<i>rood</i>	<i>8</i>
<i>geel</i>	<i>6</i>
<i>blauwzilverdonkergeband</i>	<i>10</i>
<i>roodzilvergeband</i>	<i>14</i>
<i>geelzilvergeband</i>	<i>3</i>
<i>wit bekousd</i>	<i>5</i>

De grote kampioenen zaten in wit, maar uiteindelijk werden er in alle kleuren toppers aangetroffen. De gemiddelde kwaliteit gaat duidelijk vooruit, er is veel minder variatie en echt slechte types treffen we niet meer aan.

Links: Roodzilvergebande Figurita's, waarbij nog het nodige aan de voorhoofdslijn kan worden verbeterd, maar de karakteristieke hoekige kopvorm zit er al in.

Links: Prachtige intensief zwarte Figurita, met de typische wat bredere oograndjes van een Meeuwenras, en die bij zwart extra opvallen, maar wat we gewoon moeten accepteren.

Rechts: Rode Figurita waarvan de snavel wat beter mag meelopen in de voorhoofdslijn.

Standaard

Algemeen voorkomen

Duif met zeer kleine afmetingen (men beweert dat het de kleinste duif is), koket en uiterst vitaal met een uitgesproken vertrouwelijk karakter.

Type: is uiterst klein en koket. De duif is kort, wat extra benadrukt wordt door de slagpennen die het eind van de staart bijna raken. De Figurita toont voor een kleine duif een relatief brede en ronde borst, waarbij de vleugelbogen zichtbaar worden gedragen.

Stand: is opgericht in een trotse houding met een afhellende rug- en staartlijn. De hals wordt daarbij iets teruggetrokken gedragen. De loodlijn vanuit uit oog, raakt de voorzijde van de benen. In actie staat de Figurita op haar tenen.

Links: Gele Figurita, voor deze kleurslag een schitterende vogel.

Kop: heeft een afgeplatte schedel en is hoekig afgezet. Vanaf de zijkant gezien trapeziumvormig. De snavel is krap middellang met een snavellijn die door het oog loopt. De voorhoofdslijn vormt met de bovensnavel een vloeiende lijn. Snavelkleur is in overeenstemming met de veerleur.

Ogen: zijn oranje tot rood, bij verdunkeligen is de oogkleur lichter. Bij bruin en kaki is een lichte pareling toegestaan en bij wit is de oogkleur donker.

Oogranden: mogen niet te grof zijn en de kleur zal zich richten naar de veerleur. Hierbij moet rekening worden gehouden dat het een Meeuwduif betreft, die per definitie een iets bredere oogrand heeft; vooral bij donkere veervelden, zoals zwart en blauw, kunnen de witte oogranden extra opvallen. Bij verdunkeligen zijn de oogranden iets vleeskleurig (gelig).

Rechts: Blauwzwartgebande Figurita, die zich hier bijzonder goed toont. Een schoolvoorbeeld van een kokette presentatie.

Hals: is middellang en wordt iets teruggetrokken gedragen. Uiteraard heeft ook dit Meeuwenras een (niet te grote) keelwam. De halsknik onderstreept de hoekigheid van de kop.

De jabot dient goed onwikkeld te zijn, beginnend midden op de borst zo mogelijk vanuit een rozet, naar boven toe onder de keel eindigend in een 'vlinder' (strikje), gevormd door enige kleine veertjes die aan weerszijden van de jabot schuin omhoog groeien. Dit wordt in Spanje de 'floquet' genoemd. In feite is dit de aanzet tot een halskraag, zoals we dat bij de Chinese Meeuw zien.

Links: Blauwzwartgebande Figurita.

Benen: in verhouding middellang, zowel onbevederd als bekousd, maar dan wel zonder gierhakken. In actie staat de duif op de voorste tenen. De bekousing betreft bevederde loopbenen, waarbij de tenen juist bedekt worden.

Rug: is kort en goed afgedekt door de vleugelschilden.

Bevedering: is zacht en strak aanliggend.

Rechts:

Blauwzwartgebande Figurita, met markante kopbelijning, maar waarvan we de snavel beslist niet korter willen hebben.

Kleurlagen:

Eenkleurig in wit, zwart, dun, rood, geel, bruin en kaki.

Geband en gekrast in blauw, blauwzilver, roodzilver, geelzilver, bruinzilver, kakizilver en blauw met smoky factor *).

Geband en gekrast in blauw, blauwzilver, roodzilver, geelzilver, bruinzilver, kakizilver en blauw met smoky factor *).

Schimmel in blauw, blauwzilver, roodzilver, geelzilver, bruinzilver en kakizilver.

Sproetkop en donker- en licht getijgerd in zwart, dun, rood, geel, bruin, kaki.

*) De Smoky factor bij blauw geeft een 'aangeslagen' tot lichtere snavelkleur, verder is het blauw donkerder met een min of meer gewolkte donkere tekening op de vleugelschilden, waarbij de vleugelbanden minder smal en strak zullen zijn.

Links: Blauwzwartgekraste Figurita, met een perfect type en stand. En natuurlijk kon de krastekening nog iets beter.

Fouten: Te grof en te lang van type. Ronde kop. Een te smalle borst en een afwijkende stand. Lange en/of grove snavel. Ontbrekende jabot, te lange of juist korte hals. Neiging tot gierhakken bij bekousd.

Na het algemeen voorkomen zijn de navolgende raskenmerken in volgorde van belangrijkheid vermeld:

Type en Stand

Kopvorm

Jabot

Bevedering

Kleur en tekening

Ringmaat is 7 mm en voor bekousden 8 mm

Links en rechts:
Roodzilvergebandede Figurita's, die beiden een aantal schitterende raskenmerken laten zien.

Rechts: Blauwschimmel Figurita.

Linksonder: Zwart donkergetijgerde Figurita; een van de minder voorkomende kleurslagen.

De Figurita Valencia was op het Iberische schiereiland na de 2^e WO vrijwel verdwenen. Het is vooral te danken geweest aan de inzet van met name Pere Prat, een toonaangevende sierduivenfokker die woonde op Mallorca (Balearen/Spanje), die de Figurita tijdens de Spaanse Burgeroorlog en de daaropvolgende periode, gedurende het bewind van President Franco voor

uitsterven heeft behoed. Het was in die periode in Spanje namelijk verboden om duiven te houden, met uitzondering van de Paloma Deportiva (Pica). De uitvoering van en het toezicht op dit verbod is op Mallorca minder streng geweest, waardoor een aantal Spaanse en vooral typisch Catalaanse duivenrassen op Mallorca voor uitsterven zijn behoed. De fok van de Figurita Valenciana meeuwen van Pere Prat is door leden van de Spaanse Kleindierfokvereniging "El Francoli", waaronder Ramon Amenos i Cos en José Antonin i Catrecasas, succesvol voortgezet.

Voor meer informatie, kunt u contact opnemen met de speciaalclub:

Figurita Club Nederland,

P. van der Lans, J.C. Bloemstraat 10, 2548 NA Den Haag, <http://www.sierduif.nl/figurita>